

Handelingen 2:2,3

“en er geschiedde haastig uit de hemel een geluid gelijk als van een geweldige gedreven wind en vervulde het gehele huis waar zij zaten En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur en het zat op een ieder van hen. “

Gemeente,
Northampton, Amerika, 1734.

“Er ontstond een grote en ernstige bekommring over de grote zaken van de godsdienst en de eeuwige toekomst in alle delen van de stad en onder mensen van alle leeftijden. Het was een vreselijk iets onder ons om zonder Christus te zijn, in het gevaar om elke dag in de hel te vallen. De harten van de mensen waren erop gezet om te ontkomen voor hun behoud en te vliesen van de toekomstige toorn. Allen wilden alle gelegenheden voor hun ziel aangrijpen. Er was nauwelijks een jonger of ouder iemand in de stad die niet was aangedaan met de dingen van de eeuwige toekomst. Zielen werden als sneeuwvlokken gebracht tot Christus, van dag tot dag, en dat maandenlang, konden overtuigende voorbeelden gezien worden van zondaars die uit de duisternis kwamen tot Gods wonderbaar licht. Gods dag was een vermaak. Onze samenkomsten waren heerlijk. De vergadering leefde in Gods dienst. Elke hoorder was dorstig en dronk de woorden in. In alle gezelschappen op andere dagen kon christus in het midden gehoord en gezien worden. Als onze jongeren samenkwamen deden zij niets liever dan alle tijd besteden aan het spreken over de uitnemendheid van Christus, de heerlijkheid van de zaligheid, de genade van God, de bekering van zielen. Degenen die vroeger bekeerd waren werden zee verlevendigd met nieuwe buitengewone openbaringen van Gods heil.” Aldus Jonathan Edwards in 1734 over de gemeente te Northampton.

We herkennen er de doorwerking van Pinksteren in. Onder velen, onder alle leeftijden, weken, maanden achter elkaar. Waarbij 2 dingen opvallen net als in Handelingen 2: de discipelen worden vervuld, wie de Heere kennen mag ontvangt overvloed en volheid en spreekt erover. En vele anderen, die de Heere niet kennen worden verslagen in het hart: wat moeten wij doen om zalig te worden. Die twee dingen zijn het werk van de Geest van Pinksteren.

Wie zou daar niet naar verlangen? In de kerk, in de gemeente, in

zijn huis, in zijn of haar leven?

Nu waren er op de 1^e Pinksterdag te Jeruzalem 2 tekenen die dat werk van de Geest begeleidden. Wind en vuur. En die twee tekenen laten iets zien van dat werk van de Heilige Geest. Dat werk van de Geest om zondaren tot Jezus te leiden en om geredde zondaren te vervullen heeft eigenschappen in zich van wind, zeg maar gerust van storm, orkaan. En dat heeft ons twee dingen te zeggen over het werk van de Heilige Geest.

Allereerst dat de Heilige Geest een enorme kracht heeft. Denk maar aan de orkaan Katrina in Louisiana een paar jaar geleden. Als wind met orkaan kracht over zee en land raast dan is er niets tegen bestand. Dan wordt alles meegesleept en meegenomen. Tot en met zelfs daken van huizen en bomen toe. Onvoorstelbaar wat heeft wind een kracht in zich. En het tweede is wind is ongrijpbaar. Een stoel kun je vastgrijpen en ergens anders wegzetten waar je hem hebben wilt. Maar wind, je kunt geen handvol wind pakken en ergens anders naar toe brengen omdat je vindt dat het daar moet waaien. Wij kunnen de wind niet grijpen en er over heersen.

Dus allereerst staat een geweldige gedreven wind symbool voor de kracht van de Heilige Geest. En als je die kracht meehebt dan word je meegenomen. Met wind mee ga je vanzelf vooruit op de fiets. Je kunt niet op je plek blijven staan, je word meegenomen met de wind. Als je de wind van de Geest mee hebt dan wordt je meegenomen. Dan ga je vooruit en je stapt naar voren toe. En je spreekt en getuigt en belijdt de Naam van de HEERE. Kijk is ons zo eigen om graag op één rij tussen anderen te blijven, niet op te vallen in gedrag of gespreksonderwerp. En je draait soms wat om wat verborgen te kunnen blijven. Uit schaamte. Maar als de wind van de Geest in je rug komt, dan kun je niet blijven staan waar anderen staan. Je komt er vooruit. In je gezin, op school, op je werk. Je mond kan niet mee blijven praten of zwijgen. Je leven kan niet op één lijn blijven met de rest, maar de Geest stuwt je naar voren toe. Kijk eens naar de 1e Pinksterdag. Petrus, hij had zich verscholen voor één slavinnetje. Wilde niet opvallen en alleen staan. En nu, nu voor 1000-en in het openbaar treedt hij naar voren toe en spreekt en getuigt. De Geest leert in de ure zelf wat nodig is om te spreken. Geeft woorden in de mond, de vrijmoedigheid in het hart. Waar Hij waait, daar blaast Hij je naar voren. Ook u, ook jou, ook mij, al ben ik zo verlegen, en niet zo'n prater, en zo gevoelig of bang voor wat anderen zullen zeggen. De

Geest heeft onweerstaanbare kracht.

Mijn verontschuldigen houden geen stand. Ja, ik durf niet, ik ben nogal gesloten, ik ben niet zo'n prater. Kan dat standhouden voor deze God met Zijn Geest?

Tegelijk is de Geest ongrijpbaar voor mensen. Als wind gaat liggen is het bladstil. Als de Geest Zich terugtrekt dan durf ik niet meer, schaam ik me, verloochen ik Hem weer. Gisteren zo vrijmoedig en vandaag zwijg ik waar ik spreken moest. Ik kan het niet grijpen of vasthouden. Ik kan het niet vastgrijpen. De Geest en Zijn kracht zijn om af te smeken. Smeken, omdat het anders bladstil blijft, doodstil in mijn mond en leven. Smekend, Heilige Geest, waai met Uw kracht in mijn leven, gezinsleven en gemeentelven.

Dat gebeurt er als je de wind mee mag hebben. Maar als je die wind tegen hebt? Dat zie je wel bij orkanen. Dan wordt alles omvergeblazen en ontworteld. Muren, schermen, balken worden omvergeblazen. En struiken, planten en bomen worden ontworteld. En er zijn wat muren en schermen. Die een mens om zich heen optrekt. Tegen God en Zijn genade. Redeneringen: ja, maar ben toch nog jong dus ik wil eerst wat aan mijn leven hebben. Ja, maar mijn leven is toch zo slecht en zondig niet. Ja, maar ik kan me toch niet bekeren. Ja, maar wie zegt dat er echt een laatste oordeel is. Ja, maar is God wel goed en te vertrouwen. Ja, maar ik geloof natuurlijk wel dat Jezus voor me stierf. Ja, maar als ik net uitverkoren ben dan... Schermen en redeneringen. En mijn leven kan verworteld zijn in de grond van mijn oude leven. Vast staan midden tussen mijn vrienden, in slechte gewoontes, in gemakzucht en onbekeerlijkheid. En je leven staat zo diep verworteld in het oude, het zondige, het onbekeerde.

Maar als de Geest waait. Tegen die schermen aanblaast en tegen die levensboom die zo verworteld is, dan is de kracht van de Geest zo groot, dan blaast die al die redeneringen weg, dan ontworteld die de oudste bomen zelfs van 70 of 80 jaar en de geest blaast het allemaal weg. En als de wind van de Geest zo tegen mijn barricades inwaait, dan gaan ze er allemaal aan en ik roep: wat moet ik doen om zalig te worden? De onweerstaanbare kracht van de Geest opent het hart dat gesloten is, vermurwt wat hart is en buigt om wat vijandig is. Krachtig en lieflijk tegelijk, maar onweerstaanbaar laat Hij me roepen: wat moet ik doen om zalig te worden?

Hoeveel schermen ik ook heb, hoe diep mijn leven ook verworteld is, de Geest is krachtig genoeg. Hij zorgt ervoor!

Kent u dat? Weet u daarvan? De Geest leert ons niet als eerste: het zit goed, je bent zalig, maar de Geest leert vragen: wat moet ik doen om zalig te worden?

Dat doet de Geest van Pinksteren! Hoe kan ik met zo'n Geest nog onbekeerd zijn? Hoe kan ik mijn redeneringen volhouden, mijn onbekeerdheid aanvoeren voor God als verontschuldiging, als er zo'n Heilige Geest is? Nog ooit aan de levensvraag toegekomen?

En ook hier geldt. Die kracht grijpen wij niet. Is niet te grijpen, wel te smeken. Heere, geef Uw Geest in mijn leven, geef Uw Geest in het leven van mijn geliefden, kinderen en kleinkinderen. En als de HEERE wacht, blijf Hem aanroepen. Dan oefent Hij het geloof, dan toetst Hij de oprechtheid. Dan wil Hij temeer ZichZelf verheerlijken. Temeer ons leren dat het niet in onze macht staat, maar dat door Zijn Geest alleen het zal geschieden.

Het tweede teken is vuur, verdeelde tongen als van vuur. Wind en vuur dus. Daar zongen we van in Psalm 50, en we kennen dat uit het Oude Testament. Wind en vuur omringen God. Om aan te geven Zijn heiligheid. Wind, storm die iedereen en alles wegblaast. Vuur waar geen mens bij of in kan komen. waar geen mens het in uithoudt, in vuur. Om aan te geven: God is heilig. Zondaren kunnen niet voor Hem bestaan, tot Hem naderden. Als God en mens elkaar ontmoeten dan loopt voor mensen fataal af. Krijgen ze de schok van oogspanning die zij niet aan kunnen, niet dragen kunnen. Dan geldt: houdt afstand, zoals Israel bij de Sinai afstand moest bewaren voor God die was neergekomen.

Met Pinksteren komt God tot mensen. En....dat loopt goed af! Want....Christus is tot God genaderd. Hij God en mens is tot God gegaan en is verteerd aan het kruis. En nu komt God tot mensen in Zijn Geest en dat brengt heil en zegen. Omdat het de Geest van Christus is. Daarom kan God, de Geest, tot mensen naderen, in mensen wonen, tot heil.

Het tweede teken van de Geest is dus vuur. En vuur heeft een tweeledige werking. En dat is heel wezenlijk ook voor de Heilige Geest. Denk even in we zijn 2000 jaar terug in de tijd. Geen electriciteit. Geen kachels, geen lampen. Geen warmte geen stroom. Gelukkig was er vuur te maken. Vuur dat warmte gaf en licht in donker. De gloed van het vuur

was zo gewaardeerd en belangrijk. Zonder vuur altijd koud en donker.

Maar vuur heeft ook een andere kant. Altijd al gehad. Vuur als brand, dat is huiveringwekkend. Dat schroeit alles weg wat brandbaar is, dat verteert alles wat van hout, stro, steen is zelfs weg. En laat er niets van over. Wegbrandend.

Die twee werkingen heeft ook de Heilige Geest. Verwarmend en verbrandend. Wat het Hooglied noemt, noordenwind en zuidenwind. En nu was dat vuur in de vorm van tongen te zien. En je tong gebruik je om te praten, om woorden uit te spreken. Dus die twee werkingen van de Geest Die doet Hij door het Woord. Door de kracht van de Geest doet het Woord tweeerlei werking in mensenlevens:

Allereerst als vuur dat verwarmt. Dat harten in brand steekt. Zodat er gloed, warmte, vurigheid komt. Denk aan psalm 84 hoe branden mijn genegenheer om 's HEEREN voorhof in te treden. En wat de Emmausgangers zeiden: was ons hart niet brandende in ons. Zodat je warm loopt voor de dienst van de Heere, zodat je hart brandt van verlangen als het over Christus gaat en God en de zaligheid. Dat doet de Heilige Geest! Door het Woord.

En is dat niet nodig? Want wat kan de omgang met de dienst van de HEERE lauw zijn, koud. En om naar de kerk te gaan, de sacramenten te zien bedienen, het Woord te ontvangen, Psalmen te zingen en te bidden, zo weinig behoefte. Zo weinig zin. En je hoort van Jezus, God en zaligheid, en het doet je niks. Ja eerlijk, als het over auto's gaat, of over voetbal, of over de economie, of over kledingmodes dan kijk je graag en wil je graag blijven, maar als het over Jezus en zaligheid gaat, je hart geeft geen enkele ervaring. Da's erg! Zo doods en lauw en ingezonken.

Maar de Geest van Christus werk als vuur. Steekt harten in brand. Opnieuw in brand. Om vurig te verlangen, om te branden van leven en vreugde in de dingen van de Heere. Zouden wij Christus niet te voet vallen? Bidden en smeken om Zijn Geest. Zodat het brandt van binnen. Dat Hij als vuur in ons komt. Want zo'n schraal en lauw leven dat trekt ook niemand aan. Daar wordt niemand jaloers op, dat maakt zo onbruikbaar als instrument.

Blus de Geest niet uit. Dat vuur van de Geest. En omdat de Geest werkt door het Woord betekent dat vooral: leg geen deken over het Woord heen. Zodat het Woord niet tot Zijn recht komt. Gauw lezen en weer verdergaan. Nog even lezen, nog slaperig lezen. Gooi geen water

over het Woord heen, de indrukken van het Woord. Direct weer na het Bijbellezen achter de pc of je mobieltje pakken. Direct na kerktijd over van alles en nog wat praten, of lezen, of naar kijken. Dat blust zoveel uit.

De Geest is het, Die door het Woord doet branden van verlangen en liefde.

Maar, en dat moeten we niet vergeten, en dat blijft nog wel eens achterwege, de Geest is het ook Die door het Woord wegbrandt en verteert wat voor God niet bestaan kan. Hij wordt in Jesaja 4 genoemd de Geest der uitbranding van alle drek en onreinheid uit Jeruzalem. Wat niet uit God is dat brandt de Geest weg uit mijn leven. Alles wat er misschien mooi uitziet, maar niet uit geloof is, niet uit liefde, niet tot Gods eer, maar uit eigenbelang en eigen eer, dat schroeit de Geest weg, mijn leven uit. Alles wat niet naar Gods wil is, dat schroeit de Geest weg. Wat ik belangrijker vind dan Gods dienst en de Bijbel, misschien mijn hobby wel, vrijetijdsbesteding, schroeit Hij weg. Wat ik doe omdat ik denk dat het moet kunnen, schroeit Hij weg. Waar ik Gods naam bijhaal ten onrechte schroeit Hij weg. Waar ik de zondag gebruik voor eigen doeleinden schroeit Hij weg. Waar ik tegen ouders en politie intrap, schroeit Hij weg. Waar ik bitter ben en haatdragend, schroeit Hij weg. Waar ik haak naar erotiek, schroeit Hij weg. Waar ik hebzuchtig ben schroeit Hij weg. Waar ik de waarheid verdraai schroeit Hij weg, wat ik begeer aan zonde schroeit Hij weg. En als vuur is het niet te stuiten: grijpt om zich heen, steeds verder. Heel mijn levenshuis door, tot in de kelder van mijn diepste donkerste begeerten toe. En dat al maar door. En wat er aan goud en zilver is, gedaan uit geloof en liefde tot de HEERE, daar schroeit Hij alle bijbedoelingen van weg, alle traagheid, eigengerichtheid, mensen eer dat eraan kleefde. Zelfs aan de beste geloofszaken kleeft stof en rommel. Want waar het gisteren weggebrand was, is het vandaag weer aangegroeid op opgekomen en moet het vuur er weer doorheen. Zoals de goudsmid vroeger zilvererts in het vuur hield, eruit haalde het bekeek, en nog wat zag en het weer inhield, en eruit haalde en keek en weer terugdeed in het vuur, zo ging dat maar door. Zo gaat dat maar door in je leven. Levenslang. De HEERE wil heel je leven, doen en laten, denken en verlangen voor Zich hebben.

Wat is dat nodig! Want wat staat en ligt er veel brandbaars in mijn leven. Wat niet uit God is en tegen Zijn wil. Alleen Zijn Geest schroeit het weg. Weet u hoe vooral? Met het vuur van Christus liefde aan het kruis. Dat brandt zonden weg en uit. Zijn liefde dat Hij voor mij,

dat Hij de zonde droeg, elke zonde, geen enkele uitgezonderd, dat brandt zonden weg. Dan krimpt de lust om te zondigen in elkaar.

Weet u daarvan? Kent u dat? Dat de Geest van Christus geen zonden duldt. En dat er het verlangen is: Heilige Geest maak mij schoon, brandt het weg, hoe langer hoe meer. Wat is dat nodig, in ons leven, in onze huizen, in gemeente en kerk, land en volk. En de Geest doet het en kan het. Ook bij u en ons en jou.

Blijft er dan nog iets over? Als de Geest zo door je leven gaat en brandt? Ja, wat er aan geloof is, liefde tot God en Christus, dat blijft. Dat komt openbaar. Dat is het goud van Gods Eigen werk. Is dat er in ons leven? Goud van Gods werk van geloof en liefde? Of is alles brandbaar? Is heel ons leven los van Christus, leeg aan God? Brandt Hij alles weg en blijkt er niets van de HEERE in te zijn? Val er dan Jezus mee in de armen. Verloren en schuldig, goddeloos en zondig. Beter dat dat nu aan het licht komt dan straks. Als straks pas blijken zal dat er geen geloof in ons leven is voor Gods rechterstoel. Alles wegvalt en we voor God staan. Laat het dan nu gebeuren: dat we heel ons leven eraan geven, alles zonde en niets van U erin. In de armen van de Heere Jezus.

Gemeente, zo kon het in Northampton zo'n opwekking worden. Door de Heilige Geest: krachtig als de storm, werkend als vuur. Zo begon de Geest met Pinksteren onder al de volkeren te werken. Tot in Nederland toe. Om zondaren in te winnen voor Christus, en ingewonnen zondaren te heiligen en te reinigen en te vullen met Zichzelf.

Zou het ons niet biddend willen maken? Beschaamd over armoede en verwachtend en verlangend dat Hij het doen kan en wil. Als storm en vuur? Elke opwekking werd voorafgegaan door gebed. Gebed om de Geest van Christus. Dat God komt als storm en vuur.

Totdat God komt als storm en vuur om te richten. Op de dag der dagen. Maar dan als wind en vuur om te veroordelen. Stormwind die wegvaagt voor Zijn Aangezicht. Vuur dat brandt, eeuwig brandt in de hel. Wie dan pas met God te maken krijgt die heeft het zwaar, die heeft de welaangename tijd voorbij laten gaan. Reden te meer Christus nu te voet te vallen. Opdat Zijn Geest werken zal.

Amen